

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Jeg savner ingen Helt, har ej behov

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen06val-shoot-idm140125918946832/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

Saa var det, Byron mødte sin Grevinde,
et af de gode Børn, hvis milde Øjne
vor kolde Dag saa lyst, saa hedt beskinne;
som intet véd om Tvivl og Verdens Løgne,
men helt, saa helt, saa helt sig lader vinde.
Og bort er alle skumle Tider fløjne:
du blir en Syttenaarigs Bytte, Stymper!
din svage Sjæl i Solens Væld sig krymper.

„Hans ædle, skønne Aasyn, søde Røst,
hans Væsen, Ynde“* gjorde, at hun gav ham
sin unge Iver og kun fandt sin Lyst
at maatte elske ham og – holde af ham.
Saa skrev hun fra Ravenna efter Trøst
og som i Angst, at hun var altfor lav ham:
„Jeg skal nok læse, spille, undgaa tomme
Veninder . . . hvad du vil – men du skal *komme*.“**

Og Byron, denne Primus blandt Galaner,
snart lige kær af Aandedræt og Død,
af Smerte, Vellyst, Dydsbørn eller Flaner,
han skatted, hvad et simpelt Hjerterød.
Hun var den rette – ingen Ungkarls-Vaner
han førte med, som Sjælens Fromhed brød:
saa stolt, at ingen Gud ham kunde vinde,
og øm nok for en syttenaarig Kvinde.

* Teresa Guicciolis Brev om hendes første Møde med Byron: „La nobile e bellissima sua fisionomia, il suono della sua voce, le sue maniere, i mille incanti che lo circondavano lo rendevano un essere così superiore a tutti quelli che lo aveva sino allora veduti, che non potei a meno di non provarne la più profonda impressione“ etc.

** She will, according to his wish, avoid all general society and devote herself to reading, music, domestic occupations, riding on horseback – every thing in short, that she knew he would most like.“